

Беремо ея беремо ея раз жидів прогнати,
а тимчасом вони веім нам ліцитують хати.
Віки цілі, би ніч, би день
їсть мяео, кровцю на нашу;
а руєький хлоп дурний як пень
хленче борщ голій та квашу.
Мають жиди Аргентину, на всеь сьвіт вже
(чутт,
якже-ж тебе парховино тяжко ся позбутт!
Там барон Гірш не клав ще меж,
хлоп підс теж за тобою
і там кожух з него здіймен,
відтак го коннеш ногою.
Я з жидівеких дармоїдів кепкую, сьмію ся,
нхай мене й поцілують — то я небою ея,
Не вабить нає баронів лєсть,
Коб лиш здоровлє на хлопн...
У нас э Geld — у шляхти „честь”
отже гешефтів на копн!
Ой не втечеш від нає хлопс, анї до Ка-
(надн,
бо ти дурний і без жида не даш собі ради!

